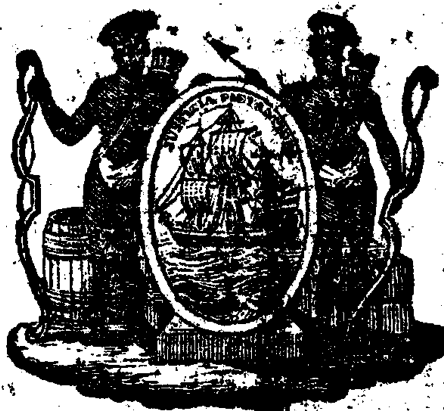
N°. 78. **A°. 1838.**

ZATURDAG, den 29sten SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 26 September 1838.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 263 | 17, bij de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd en aangesteld:

Tot *Tweede Luitenant*, de Adjudant Onder-Officier, CHARLES DEL PRADO.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 17den *Julij* 1838.

Nederlanden.

BREDA, 16 Julij.

Volgens eene opgave van den Amsterdamschen *Avondbode*, zou dezer dagen door de regering de volgende rigting van den spoorweg naar Arnhem zijn vastgesteld: Van de Weesperpoort te Amsterdam door den Over-Amstel-Polder en de Diemermeer, over de Weespervaart, bij den Omval, tot in den Duivendrechtschen polder. Van daar langs den hoek van den straatweg bij de Duivendrechterlaan, over het Gein te Abcoude, bij de hofstede genaamd *Rome*, tot beoosten den molen van den Oostzijdschen polder bij Baambrugge. Verder westwaarts tusschen Loenen en Loenersloot, over de Nieuwe Wetering achter Nieuwersluis, ten westen van de bouwmanswoning het Tolhuis, en ten oosten van de bouwmanswoning *Werreschans*, tot beoosten den Kortrijker-molen achter Breukelen; van daar, zuidwaarts van den molen van Maarsenbroek en ten noorden van dien van den polder van de hooge weide en van den korenmolen aan den rijweg van Utrecht naar Vleuten, tot bij de Leydsche vaart te Utrecht, vervolgens over de Leydsche vaart op de Caan, langs de kruisvaart tot nabij de brug van Jeremie aldaar over den Vaartschen Rijn en verder tusschen de Lunettes n°. 2 en 3, tot voorbij den oud-Wulvenschen weg, in twee alignementen; van daar langs de zuidzijde van den Koningsweg over den krommen Rijn, ten noorden van de plaats *Bloemenwaard*, en kruissende den straatweg ten zuiden van de bouwmanswoning *Brandolie*, tot bij de hofstede *Plattenburg* te Maarn. Verder tusschen de hofsteden *Bloemenheuvel* en *Klein-Bloemenheuvel*, ten noorden van den huize *Maarsbergen*, langs den voet van de hoogte, nabij Ginkel, en op 15 roeden noordwaarts van de hofstede *Plattenburg* tot het zuidelijk einde van de hooge Wetering-steeg in twee alignementen. Van daar de Grift overgaan op 25 roeden zuidwaarts van het huisje *de Wachtponder* en den Wageningschen bandijk tusschen de Haagsche steeg en het logement *het Hof van Gelderland* tot voorbij het Witte Sluisje. Vervolgens over de buitengronden onder langs den Wageningschen berg, ten noorden van het kasteel *Doornwerth*, onder langs Duinoog tot nabij de plaats *Klingelbeek* in vier alignementen en van daar met eene kromte tot nabij de loopplaats en haven van Arnhem.

Overigens zal er aan de Weesperpoort, te Amsterdam, een zijtak worden aangelegd, langs de zuidzijde van den Stads Buitensingel, tusschen *Schoonzigt* en de *Roomtuinen*, over de gracht bij den Oosterbeer, op het terrein tusschen de nieuwe vaart en het Entrepôt-dok. — De weg zal eene breedte erlangen van 8 of ten hoogste 9 ellen; terwijl de gronden, gebouwen, enz. tot den aanleg des wegs en aanhoorigheden benoodigd, in bezit zullen worden genomen ten algemeenen nutte in der minne of volgens de te deze bestaande wetten en reglementen. — Omtrent den Rotterdamschen zijtak zou nog niets bepaald zijn.

— Aan den *Avondbode* wordt het volgende uit Londen, van den 10den dezer, geschreven: „Binnen kort wordt alhier uit 's Gravenhage verwacht de aldaar residerende Oostenrijksche ambassadeur, welke bestemd is, om in de conferentie over de Hollandsch-Belgische zaken de plaats van Prins *Esterhazy* te vervullen. Kort na de aankomst van dezen diplomaat, die met de inzigten der Noordsche hoven volkomen bekend gemaakt is, en van zijn hof de meest bepaalde instructiën heeft, ziet men eene vergadering der Conferentie te gemoet. Intusschen, naar hetgeen men van verschillende kanten hoort wordt de zaak hoe langer hoe meer ingewikkeld, en zou zij aan vele moeijelijkheden onderhevig zijn, terwijl de verklaring van den Franschen minister, in de kamer der gedeputeerden gedaan, dat, namelijk, Frankrijk nooit tegen de belangen van Belgie zoude handelen, nog niet veel hoop geeft op deszelfs eenstemmigheid met de Noordsche mogendheden. Wat Engeland aangaat, kan men nog niet ontdekken, welken weg het zal inslaan, indien de Noordsche mogendheden, zoo als te verwachten is de herziening der 24 artikelen weigeren."

Frankrijk.

PARIJS, 12 Julij.

In eenen particulieren brief uit Parijs leest men het volgende:

In het oogenblik, waarin zich de openbare meening bezig houdt met het proces, hetwelk voor het hof der Pairs dezer dagen gevoerd werd, ter zake van zeker vlugschrift, door de regering als gevaarlijk beschouwd, dewijl hetzelve in groote menigte onder de regementen is verdeeld geworden, zoude het belangrijk kunnen zijn, u den *zedelijken staat des legers* te schetsen. Ten spijt der veelvuldige ambtelijke berigten der divisie-generaals over de goede stemming der troepen, is de armee echter verre af van eenen bevredigenden toestand aan te bieden. Zij bevat in haren boezem grondstoffen, die de krijgstucht ondermijnen. In Frankrijk kan men nimmer ongestraft een krijgsheer van 300,000 man onderhouden, als men niets heeft om hetzelve werkzaam te houden. Gedurende de drie eerste jaren der omwenteling van 1830 heeft zich eene menigte vrijwilligers in het leger ingedrongen. Eene massa van meer dan 50,000 geestdriftige en eergierige jongelingen, die uit de scholen en kollegien kwamen, schaarde zich onder de vanen, door de hoop op oorlog aangelokt en door den wensch bezield, om, even als hunne vaderen, onder de republiek en het keizerrijk, met den degen in de vuist, zich eene loopbaan te openen. Het is bekend dat de wel opgevoede, verlichte jongelingschap in Frankrijk geenszins ongenegen is, om met den minsten soldatengraad te beginnen, ten einde de officiers-epaulet te winnen, en men heeft zeer dikwijls jongelieden van de eerste familien, zoons van maarschalken, hertogen, pairs van Frankrijk, in de gelederen der armee, naast de zonen der boeren zelven hunne paarden zien poetsen, en de zwaarste militaire corvées zien verrigten, zich aan dezelfde wetten, dezelfde ontberingen, dezelfde tucht als de gemeenste soldaten, zien onderworpen. Nu kan men zich verbeelden hoe vele eerzuchtigen door het heerschende vredestelsel zijn ontstemd geworden, en welk eene ontevredenheid met de bestaande orde van zaken onder die massa van welonderrigte militairen moest ontstaan, die zich in hunne verwachtingen, in alle hunne jeugdvurige toekomst-droomen tot dusverre bedrogen zagen. Tegenwoordig is een groot gedeelte dezer vrijwillig aangeworvenen tot in de onderofficiersgraden voortgeschreden, die schier eeniglijk door hen vervuld zijn. Deze omstandigheid is zeer bedenkelijk; want in Frankrijk hebben bij de alles doordringende democratische denkbeelden, de lagere graden der armee, bij eene politieke krisis, den grootsten invloed op de soldaten, omdat zij hen, aan het voordeel der gemeene soldaten naderbij te staan, en naauwkeuriger door hen gekend te zijn, zich het uit eene hoogere opvoeding ontspruitend aanzien paart. Men herinnert zich, dat het deze klasse van jonge, opbruisende, naar avancement hakende, lieden was, die in 1830 het leger desorganiseerde, daar zij de meeste officieren beheerscht of uit de regementen verdreven had. Ook is het bezwaarlijk uit te drukken, welk eene bezorgdheid deze slechte stemming der lagere graden aan de regering, vooral sedert het bejammerenswaardig voorval van Straatsburg, bereidt.

— Men wil hier, over Marseille of Toulon, brieven uit Alexandrie tot den 10 Junij ontvangen hebben, waarin gemeld werd, dat de onderkoning officieel aan de consuls der Europesche mogendheden zijn voornemen had aangekondigd, om zich van de Porte geheel onafhankelijk te maken, en dat hij nog slechts het antwoord der kabinetten te gemoet zag, alvorens tot de uitvoering zijner voorgenomene maatregelen over te gaan. Indien dit berigt zich werkelijk bevestigen mogt, dan ziet men nieuwe en groote verwikkelingen in de zaken van het oosten te gemoet. Hier verneemt men, dat Frankrijk en Oostenrijk zich tegen een dergelijken stap van den onderkoning zullen verklaren, maar dat *Mehemed*-Ali daartoe door Engeland zal aangemoedigd worden. Rusland meent men, dat zich insgelijks voor de Porte zou verklaren; schoon men tevens daarbij weder van de, zoo dikwijls hier te lande en niet minder in Engeland, aan de russische staatkunde toegekende bedoeling spreekt, om zich ten laatste toch van het Ottomannische rijk in het oosten geheel meester te maken, en de russische vanen op de muren van Konstantinopel te planten, tegen welke bedoeling het belang der overige mogendheden immer vorderde, dat men zich ten krachtigste bleef ver-

zetten. Wat intusschen van het bovengemelde berigt zij, zal vooral nog wel eene nadere bevestiging behoeven.

Duitschland.

FRANKFORT, 13 Julij.

De jongste berigten uit Konstantinopel, tot den 20sten Junij gaande, behelzen het volgende:

»De admiraal Roussin heeft in den loop dezer week verscheidene bijeenkomsten met den Turkschen minister van buitenlandsche zaken gehad, ter zake van het uitloopen der Ottomanische vloot. Dezelven zijn echter niet naar den zin van den Franschen gezant uitgevallen, daar thans bepaald is dat de vloot zal uitloopen; reeds voorloopig heeft zij in den Bosporus post gevat, om aldaar eenige dagen te vertoeven en alsdan de Middellandsche zee in te zeilen. Om dit te verhinderen, meende de admiraal Roussin de reeds bij eene vroegere soortgelijke gelegenheid gedane vermaningen en betoogen, aan de Porte te moeten herhalen; maar dit blijkt evenmin als destijds van gevolg te zijn geweest. Hij heeft thans niet meer dan de verzekering kunnen verwerven, dat men zich van elke daad van vijandelijkheid tegen het Egyptisch eskader zou onthouden, en dat de vloot zich niet met Tunis of Tripolis in gemeenschap zou stellen, welk laatste den Franschen gezant wel de meeste bekommering baart. Bij de laatste expeditie onder den kapadan-pacha, heeft de admiraal Roussin echter dezelfde bepaalde verzekering bekomen, en iedereen weet hoe dezelve uitgelegd en gehouden is. Hij wantrouwt de Porte dan ook ten hoogste, te meer daar het bekend is, dat de Pacha van Tripolis van zijn ambt zal worden ontzet. — De gezant heeft een adviesvaartuig naar Toulon gezonden, en den admiraal Gallois onverwijld uitgenoodigd om maatregelen van voorzorg te nemen en de Turksche vloot, zoodra deze de Dardanellen doorgezeild is, niet meer uit het oog te verliezen. — Omtrent de onderhandelingen tusschen den gezant en Reschid-pacha, verneemt men nog dat eerstgenoemde, niet te vreden met eene mondelinge verzekering van den reis-effendi, dat men met deze expeditie geene de minste vijandelijke demonstratie, of eenig ander aan de Fransche regering onaangenaam doel, ten oogmerk had, heeft hiervan de schriftelijke verklaring geeischt, die hem dan ook, na lang over en weêrsprekens, is uitgereikt. Dezelve luidt, dat de vloot van den Grooten Heer, in geval zij de Middellandsche zee mogt inzeilen, dezen togt slechts tot oefening der manschap doen zoude; dat zij blootelijk de eilanden van den Archipel aandoen en vervolgens naar Konstantinopel terug zoude keeren. Zoodoende heeft de gezant zwart op wit erlangd, en er valt niet aan te twijfelen, of de Fransche regering zal zich van deze verklaring bedienen tot wering van alle lastig bezoek der Turksche vloot in de havens der Barbarijsche Staten. Of de admiraal Roussin geregtigd was zich een zoodanig akte te doen uitreiken, en of men te Londen zich hieraan niet zal stooren, is eene vraag die weldra in de gebeurtenissen hare oplossing zal vinden. De voorvallen volgen elkander hier thans snel op, en men weet zelden, wat de volgende dag zal aanbrengen."

— Ten gevolge van uit Alexandrie ontvangen berigten heeft men bij de Porte eene buitengewone levendigheid bespeurd. Terstond na dezelver aankomst, werd er eene vergadering van den grooten staatsraad belegd en daarin besloten om den oorlog tegen *Mehemed*-ali te beginnen. Deze moet zich namelijk thans stellig onafhankelijk verklaard hebben. Maar de vreemde gezanten waren gelijktijdig van het gebeurde zoowel hier als te Alexandrie onderrigt geworden, en de vertegenwoordigers van twee groote mogendheden begaven zich terstond naar de Porte, en bewerkten, dat de bereids gereed gemaakte bevelen om de vijandelijkheden te beginnen, opgehouden wierden, door de verzekering te geven dat *Mehemed*-ali door alle middelen tot zijnen pligt terug gebragt zou worden, eene verzekering, waarmede de Porte genoegen nam. Terstond daarop zijn naar alle kanten koeriers afgezonden en waarschijnlijk zal zeer spoedig een Fransch en Engelsch smaldeel aan de Egyptische kust verschijnen, om *Mehemed*-ali tot rede te brengen."

— Van den pruissischen Nederrijn wordt van den 5den dezer geschreven, dat men met zekerheid vernomen had, dat in de rijnprovincien een leger-korps op voet van oorlog gebragt zou worden om deel uit te maken van een bonds-leger hetwelk eerlang aan de Belgische grenzen post zou vatten. De reserven van sommige bataillons waren daartoe reeds opgeroepen en in de grensplaatsen reeds bevel tot het nemen van maatregelen voor de inlegering der troepen gegeven. »Even als leest men in den brief deze maatregel, aan den eenen kant, het bewijs moet leveren dat het pruissisch gouvernement, ondanks de kerkelijke tweespalt, niet aarzelt om zijne krachten naar buiten te ontwikkelen: even zoo bewijst deze maatregel op nieuw de stille maar magtige werking van den duitschen bond. Voor de eerstemaal zal het Bondgenootschap zich thans met getogen zwaard vertoonen, tot waarborging van regten en aanspraken die men hetzelve betwisten wil. Wat zal Belgie tegen deze demonstratie doen? Van de beantwoording dier vraag hangt thans alles af?"

— Het *Berliner Politische Wochenblatt* zegt in zijn overzigt der nieuwste tijdsomstandigheden: »Belgie's weerstand tegen de 24 artikelen had zich tot nog toe grootendeels slechts door straatrumoer kenbaar gemaakt; thans vertoont dezelve zich ook in het gebied der letterkunde. Eenige schriften zijn reeds verschenen, andere aangekondigd. Het staatsregt dier schrijvers is hoogst eigenaardig. Blijkbaar waren de Belgen, in betrekking tot den koning der Nederlanden, weerspannige onderdanen, en bleven het zoo lang hij als hunne onafhankelijkheid niet erkende; in dien toestand echter, die daardoor niet kon worden veranderd, dat de groote mogendheden tot behoud van den Europischen vrede de Belgische revolutie als een *fait accompli* beschouwden, konden zij geene regten tegen hunnen landsheer verwerven. Er valt dus volstrekt niet te spreken van een verdrag tusschen twee onafhankelijke staten, maar slechts van de voorwaarden waarop de helft van eenen staat geëmancipeerd worden zal; de conferentie meende, dat het in hare bevoegdheid lag deze voorwaarden te bepalen, en derzelver getrouwe en algeheele volvoering is het wat koning *Willem* thans vordert, nadat men intusschen wapengeweld gebezigd heeft om de vervulling van zijnentwege af te dwingen. Alzoo kan een Hollandsch dagblad met volle regt en zonder overdrijving zeggen: »Wij verklaren onbewimpeld, en alles wat regtschapen denkt, zal met ons daarin overeenstemmen, dat de zoodanige regering, welke het mogt willen wagen de Belgen in hunne tegenwoordige onbehoorlijke verderlingen te ondersteunen, met regt door geheel Europa in den ban gedaan zou worden, want zij zou zich daardoor in eenen voortdurenden staat van vijandschap tegen elke geordende en beschaafde maatschappij stellen."

Turkye.

KONSTANTINOPEL, 6 Junij.

Onder de meest vooruitgaande regeringen schijnt thans de Porte te mogen worden gesteld. Belangrijke veranderingen zijn er weder in het personeel des bestuurs gemaakt, en verscheiden beambten vervangen door anderen, wier talenten en verlichte denkbeelden meer overeenstemmen met de beschavingsplannen van den grooten heer. Onderanderen is de benoeming van *Eszad*-pacha, tot lid van den nieuw gevormde Porte-raad, weder ingetrokken; omdat hij, zich verhoovaardigende, zegt de Turksche Staats-Courant, op de hooge ambten door hem in de provincien bekleed, en daarop dat hij den kouden en heeten wind gevoeld, alsmede zoet en bitter geproefd had, zich aan trotschheid en overmoed overgaf, en met verachting op de andere leden van den Porte raad nederzag." — Het slot van het grootheerlijke besluit is zeer naïf. »Nogtans behaagde het den Sultan, in zijne allerhoogste barmhartigheid en in aanmerking der vroeger door *Eszad*-pacha verrigte diensten, hem een toereikend pensioen te verleenen alsmede het verlof om te Konstantinopel of in den Bosporus te mogen verblijven en voor het behoud en het heil van Z. H. te bidden."

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.
Woensdag, den 26sten September 1838.

De 144 Koppen SLAVEN, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Leliendaal*, aankomende Mr. J. J. UITWERFF STERLING c. s. qq., zijn familiesgewijze verkocht voor de som van *f* 81,920.

Ten Huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.
Donderdag, den 27sten September 1838.

De Plantaadje ANNA MARIA en de daaraanbehoorende SLAVEN, gelegen aan de rivier *Saramacca*; *f* 86,000. — *Opgehouden.*

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, den 28sten September 1838.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat* bekend onder nieuwe wijk Lr. F. No. 20; aankomende ROBERT BARBOUR, — *f* 1000. — *M. L. Finsy* nom. ux.

Advertentiën.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen geheven worden der gedurende het *vierde* kwartaal dezes jaars, dezer Kolonie uit te voeren onderstaande Produkten, zijn bepaald, als volgt:

Van de SUIKER op (7½) *Zeven en een halve* Centen.
» » HEELE KOFFIJ op (24) *Vier en Twintig* Centen.
» » GEBROKEN KOFFIJ op (16) *Zestien* Centen.
» » SCHOONE KATOEN op (31) *Een en Dertig* Centen.
» » VUILE KATOEN op (15½) *Vijftien en een halve* Centen.
» » KAKAO op (12) *Twaalf* Centen
per pond Amsterdamsch gewigt.

Paramaribo, den 25 September 1838.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(35832) De ondergeteekende heeft zijn *Domicilium Citandi et Executandi* gekozen, ten huize van den Heer F. SPALINGER, aan de *Groote Rijweg* op *Combé*, Lr. A. N°. 2.

Paramaribo, den 28 September 1838.
CH. BENKENS.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 23sten dezer, de Fransche Oorlogs-Brik L'ALSACIENNE, onder bevel van den Heer Luitenant DE KEROUARTZ, laatst van *Cayenne*.

Uitgeklaard.

Den 25sten dezer, het Schip *Elisabeth*, Kapt. Pijbes, naar Amsterdam; lading: 227 vaten Suiker, 5 balen schoone- en 4 dito vuile Katoen, 3 kisten Indigo, 9 puncheons Rum, 28 stukken [illegible] Hout, 1200 ponden Metaal.

Te Paramaribo ter Boekdrukkerij van BOON & Co.